

consumint-te definitivament, crec que suportar això ja és molt inhumà.

—¿Ja hi esteu treballant?

—Sí, ací a València, i a Dénia, en consulta, amb tractaments de massatges, acupuntura, hidroteràpia... i a les cases dels mateixos malalts, si ja estan molt malament. Hem aconseguit traure gent de l'UVI, quan ells mateixos ho demanaven, perquè se sentien malament del tot, bloquejats per l'autoritarisme dels metges, que es feien sords al problema. I alguns han volgut aturar els tractaments, han dit prou... i hem procurat de facilitar-los aquesta via. Han pogut morir en pau, rodejats de la família. Recorde un xic de vint-i-set anys, amb càncer de pulmó, ja terminal... estava amb el gota a gota, en un hospital, amb un tractament fortíssim, ja inútil, d'aquests que et deixen afeblit, sense capacitat de resposta. A la fi, va poder venir a Dénia, i el vam instal·lar en uns paritoris que tenim, perquè encara no teníem, ni tenim, la infraestructura necessària. Allí va passar la seua última setmana, amb la seua dona, i va morir a poc a poc, conscientment, sense cap tipus de drogues, ni tractaments, en pau.

—¿Si ell t'hagués demanat que l'ajudasses a morir, ho hauries fet?

—Sí.

—¿Ho has fet alguna vegada?

—Sí.

—¿I quin és el sentiment d'un metge quan li demanen això?

—És molt complex. Hi ha un sentiment com a persona, i un com a metge. El metge ha d'estar amb la misèria humana. Si no vol estar brut de suors, i d'excrements, i de tot això, que deixa la medicina. Si no té un fort nivell de comprensió de l'autonomia i de la dignitat humana, que ho deixa córrer.

Com a metge, jo ho tinc perfectament clar; ideològicament, no en tinc cap dubte. Com a persona, hi ha fortes contradiccions... jo he estat catòlic molts anys, i així ha estat la meua formació. Però això és similar, salvant les distàncies, a la qüestió de l'avortament: és cosa de costum, d'experiència. A mi, els primers avortaments em causaren infinitament més violència que els últims, encara que aquests també foren durs. Però aquesta és una qüestió que ningú no pot decidir per un altre. Si algú pren aquesta decisió, no ho fa gratuïtament: és el producte d'una sèrie de circumstàncies, de pensaments, d'opcions. És com el suïcidi, una fórmula clarament imposada a nivell social. La meua forma constructiva de veure el problema se-

ria, també, millorar les expectatives generals de vida, fer un món millor... però jo sóc metge.

—La vulneració de la llei no sembla que t'haja plantejat mai excessius problemes de consciència. Ho has fet sovint, i ho has reconegut públicament.

—Sí, però jo mai no he volgut trencar la llei per principi; ho he fet «a posteriori», com a producte de l'experiència. Mai no m'he plantejat de carregar-me la legalitat, però m'he adonat que, en el meu avanç, la trencava, perquè la llei és un element de subjecció social, em comprimeix. En tot cas, la culpa serà de la llei, no

meua. La llei consagra fets socials ja consolidats, consolidats de fa temps. Jo tracte d'anar més endavant, i no estic sol. Som molts els que estem en aquest procés, és imparabile.

—¿I fins a quin punt estàs disposat a arriscar-te, a arriscar la teua tranquil·litat o la teua llibertat per poder viure i treballar segons la teua consciència?

—Jo ja no arrisque res. Estic en pau amb la vida, tranquil amb la meua consciència. Ja he viscut molt, i he tingut fills... només em resta morir-me. I, abans, viure amb dignitat. No vull anar a la presó, però això és millor que no estar tranquil amb la pròpia consciència. □

LA SEGONA CLÍNICA ACREDITADA

Mediterrània Mèdica

La Clínica de Planificació Familiar Mediterrània Mèdica, de València, ha estat el segon centre acreditat per la Conselleria de Cultura per a practicar avortaments. Dirigida pel doctor Josep Lluís Carbonell, feia ja temps que funcionava amb normalitat.



Alliberament de manifestants pro-dret a l'avortament a Barcelona.

Fúlvia Nicolàs

El 5 de desembre la Conselleria de Sanitat autoritzava oficialment per a la pràctica d'avortaments el Centre de Planificació Familiar Mediterrània Mèdica, dirigit pel ginecòleg Josep Lluís Carbonell. És, després de la clínica Acuario, el segon centre acreditat al País Valencià i el tercer de l'Estat espanyol. En la seua primera setmana d'activitat legal foren prop de cinquanta les intervencions realitzades pel seu equip sanitari.

La xifra, segons Carbonell, no és desmesurada: «i menys, tenint en compte que, en tancar la policia els centres de Madrid, Salamanca i Màlaga, aquests darrers dies, han estat moltes les dones que han hagut de venir ací des de centenars de quilòmetres de distància». El mateix matí que presentaven clínica i equip als mitjans de comunicació, havien practicat un avortament a una dona asturiana, de trenta-tres anys, diabètica, amb tres fills. «És que es negaren a intervenir-la a l'hospital de la Seguretat Social

NOVETATS EN LLIBRES

EL SOMNI DEL MIRALL

Enric Gongga
Ales Esteses, 35. Premi Ciutat de Palma, 1985.

En una cambra secreta s'ha descobert el cos d'un home en estat de catalèpsia i un misteriós manuscrit. Una bona novel·la i la descoberta d'un nou autor valencià: Josep Enric Gongga.

EDICIONS DE LA MAGRANA

CAPLLETRA

Núm. 1
Revista de Filologia

Dirigida per Antoni Ferrando.

GREGAL LLIBRES

EL TEATRE AL PAÍS VALENCIÀ DURANT LA GUERRA CIVIL (1936-1939), 2 vols.

Ricard Blasco.
Biblioteca de Cultura Catalana, 62-63.

CURIAL EDICIONS CATALANES, S. A.

FREDERIC, FREDERIC, FREDERIC

Emili Teixidor
Col·lecció Gran Angular

En Frederic és un estudiant que amb els seus companys vol esbrinar la suposada mort d'un faroner i el rapte del príncep Frederic.

EDITORIAL CRUÏLLA

ELS INICIS I L'ART ROMÀNIC. SEGLES IX-XII

Núria de Dalmasas i Antoni José i Pitarch. Fotografies de Francesc Català-Roca. Història de l'Art Català, vol. I. 320 pàgs.

Les formes artístiques, pre-romàniques, que es manifesten a Catalunya durant el període en què aquesta es configura com a realitat nacional.

EDICIONS 62

CONTES

J. E. Martínez Ferrando

De lectura útil per a estudiants de BUP.

EDICIONS DEL BULLENT

TEMPS IMPOSAT

Ricard Creus
La Unitat, 111

Dues novel·les que completen la trilogia de què forma part l'ocell. Premi Octubre, 1985.

EDITORIAL TRES I QUATRE

ROALD DAHL

Versos Perversos.
Traducció Miquel Desclot.
Il·lustracions de Quentin Blake.

EDITORIAL EMPÚRIES

DICCIONARI JURIDIC CATALÀ

Un volum de 14x21, 480 pàgines.

De venda a llibreries.
«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

ENCICLOPÈDIA CATALANA

HERBES PER CURAR, HERBES PER CUINAR

Ludo Chardenon. Els Tres Mussois, 5.

Remeis i receptes tradicionals de Provença. Amb un pròleg de Lawrence Durrell.

ALTA FULLA

d'Oviedo», explicava l'assistenta social.

Les deu persones que treballen al CPF Mediterrània Mèdica es comprometeren, davant la premsa, a deixar de fer avortaments en el moment en «què aquesta pràctica siga un fet quotidià als centres públics». Un compromís, explicaven, producte d'una actitud crítica davant la llei que deixa en mans dels centres privats la pràctica real de la immensa majoria d'avortaments. Mentrestant, asseguren posseir «un excel·lent equip personal i els millors mitjans tècnics» per a dur a terme aquestes intervencions, que fan mitjançant un mètode híbrid entre l'aspiració —Karman— i el legrat, i per les quals cobren, sense comptar les ecografies, vint-i-cinc mil pessetes.

La seua aspiració a mig terme és establir un concert amb la Seguretat Social, a fi que aquesta es faça càrrec, com correspondria, de les despeses que ara han de pagar les usuàries.

Al CPF Mediterrània Mèdica les intervencions es fan amb anestèsia local, si no hi ha contraindicacions, i s'està pensant, «quan posem en marxa les noves instal·lacions que estem preparant a l'avinguda de la Constitució», a aplicar anestèsia total a les dones que ho demanen. Segons Carbonell, «les intervencions es fan estrictament d'acord amb els tres supòsits que estableix la llei... tenint en compte el concepte de salut integral que contempla l'Organització Mundial de la Salut, que considera també un element fonamental la salut psíquica». I les dones que demanen avortar és, en la major part dels casos, perquè veuen amenaçada la seua salut psíquica, cas d'haver de continuar un embaràs no desitjat, sovint agreujat amb problemes de tipus econòmic i social.

Cap dels ingredients de l'equip d'aquest centre no ha tingut problemes legals relacionats amb la pràctica d'avortaments, una pràctica que la clínica duia a terme, de manera quasi pública, en els darrers anys. Josep Lluís Carbonell, diplomad en medicina social per la Universitat de París, reconeix haver practicat personalment més d'un miler d'avortaments, «tant ací com a Saragossa, en el temps en què vaig viure allí, com durant els anys que vaig viure a França». El percentatge de consultes relacionades amb l'avortament entre el total de les celebrades en aquesta clínica ve a ser del cinquanta per cent. La resta corresponen a les activitats de planificació familiar.

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València